

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Παναγιώτης Ε. Πετράκης

Καθηγητής του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Διευθυντής του Τομέα Ανάπτυξης και Διεθνούς Οικονομικής του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του ΕΚΠΑ καθώς και Επιστημονικός Υπεύθυνος του Προγράμματος Συμπληρωματικής εξ Αποστάσεως Εκπαίδευσης του ΕΚΠΑ. Είναι κάτοχος πτυχίου οικονομικών από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, μεταπτυχιακού διπλώματος από το Πανεπιστήμιο του Sterling και διδακτορικού διπλώματος από το Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Διετέλεσε πρόεδρος του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του ΕΚΠΑ κατά τα έτη 2005 - 2009. Είναι συγγραφέας πολλών επιστημονικών άρθρων και έχει πλήθος δημοσιεύσεων σε αναγνωρισμένα επιστημονικά περιοδικά (Small Business Economics, Journal of Banking and Finance, Journal of Socio-Economics και International Entrepreneurship and Management Journal) σε μία σειρά από γνωστικά αντικείμενα που περιλαμβάνουν την οικονομική ανάπτυξη, την επιχειρηματικότητα και θέματα πολιτισμικού υποβάθρου. Έχει συγγράψει πάνω από 26 μονογραφίες σε θέματα που σχετίζονται με την ευρωπαϊκή και την ελληνική ανάπτυξη, την κρίση και την οικονομική πολιτική. Είναι συγγραφέας μιας σειράς από διδακτικά εγχειρίδια με αντικείμενο την αξιολόγηση επενδύσεων, την τραπεζική οικονομική, την οικονομική ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα, τα οποία διδάσκονται σε ελληνικά πανεπιστήμια. Έχει διατελέσει μέλος Δ.Σ. και επιστημονικών επιτροπών σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

Harold James

Καθηγητής Ιστορίας και Διεθνών Υποθέσεων, καθηγητής Ευρωπαϊκών Σπουδών στην έδρα Claude και Lore Kelly του Πανεπιστημίου του Princeton και Ανώτερος Εταίρος στο CIGI. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Cambridge και ήταν βοηθός καθηγητή στο Peterhouse για οκτώ χρόνια πριν αρχίσει να εργάζεται στο Πανεπιστήμιο του Princeton το 1986.

Τα βιβλία του περιλαμβάνουν τη μελέτη της μεσοπολεμικής ύφεσης στη Γερμανία, "The German Slump" (1986), μια ανάλυση του μεταβαλλόμενου χαρακτήρα της εθνικής ταυτότητας της Γερμανίας, "A German Identity 1770-1990" (1989), και "International Monetary Cooperation Since Bretton Woods" (1996). Έχει συμμετάσχει επίσης ως συγγραφέας στο βιβλίο σχετικά με την ιστορία της Deutsche Bank (1995), το οποίο κέρδισε το βραβείο των Financial Times Global Business Book Award για το 1996. Πιο πρόσφατα ο ίδιος έχει γράψει "The End of Globalization: Lessons from the Great Depression" (2001), και "Europe Reborn: A History 1914-2000" (2003), "Family Capitalism" (2006), "The Roman Predicament: How the Rules of International Order Create the Politics of Empire" (2006), και "The Creation and Destruction of Value: The Globalization Cycle" (2009). Η μελέτη του "Making the European Monetary Union" δημοσιεύθηκε από το Harvard University Press, το φθινόπωρο του 2012. Το 2004 τιμήθηκε με το Βραβείο Helmut Schmidt για την Οικονομική Ιστορία, και το 2005 με το βραβείο Ludwig Erhard για το συγγραφικό του έργο σχετικά με την οικονομία. Το τρέχον έργο του επικεντρώνεται στην ιστορία της ευρωπαϊκής νομισματικής ένωσης.

Είναι διευθυντής του Κέντρου για την Ευρωπαϊκή Πολιτική και Κοινωνία στο Princeton. Είναι επίσης Επισκέπτης Καθηγητής στην έδρα Marie Curie του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου και γράφει μια μηνιαία στήλη για το Project Syndicate.

Zsolt Darvas

Ο Zsolt Darvas, ουγγρικής καταγωγής, είναι Ανώτερος Εταίρος στο Ινστιτούτο Bruegel, με έδρα τις Βρυξέλλες. Είναι, επίσης, Ανώτερος Ερευνητικός Εταίρος στο Ινστιτούτο Οικονομικών της Ουγγρικής Ακαδημίας Επιστημών και στο Πανεπιστήμιο Corvinus της Βουδαπέστης. Πριν την ένταξή του στο Ινστιτούτο Bruegel, στα τέλη του 2008, διετέλεσε Ερευνητικός Σύμβουλος της Ομάδας Οικονομικών Ερευνών Argenta στη Βουδαπέστη (2005-2008). Πριν από αυτό, εργάστηκε στη μονάδα έρευνας της Κεντρικής Τράπεζας της Ουγγαρίας (1994-2005), όπου διετέλεσε Αναπληρωτής Διευθυντής κατά την περίοδο 2001-2005. Κατείχε επίσης θέσεις Επισκέπτη Ερευνητή στην Τράπεζα της Φινλανδίας, την Deutsche Bundesbank, την De Nederlandsche Bank, το Stockholm School of Economics και το Ινστιτούτο Bruegel, και εργάστηκε σε ερευνητικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του ΟΟΣΑ και της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Ο Zsolt Darvas είναι κάτοχος διδακτορικού στα Οικονομικά από το Πανεπιστήμιο Corvinus της Βουδαπέστης, όπου διδάσκει μαθήματα Οικονομετρίας από το 1994. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν μακροοικονομικά, διεθνή οικονομικά, χρηματοοικονομικά και ανάλυση χρονολογικών σειρών. Οι τρέχουσες εργασίες του επικεντρώνονται σε θέματα που σχετίζονται με την πολιτική, όπως η πρόκληση της ανάπτυξης, η οικονομική ολοκλήρωση, η ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση, ο κοινωνικός αντίκτυπος της κρίσης, η αξιόπιστη εκτίμηση σε πραγματικό χρόνο των κενών παραγωγής και των συνοδικών νομισματικών μεγεθών.

Paolo Manasse

Καθηγητής Μακροοικονομικών και Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής στο Πανεπιστήμιο της Μπολόνια. Δίδαξε επίσης στο L. Bocconi University (Μιλάνο), στη Σορβόννη (Paris I), στο Johns Hopkins (Μπολόνια) και σε άλλα Πανεπιστήμια της Ιταλίας. Απέκτησε το διδακτορικό του από το LSE και εργάστηκε ως σύμβουλος για τον ΟΟΣΑ, την Παγκόσμια Τράπεζα, την Inter-American Development Bank. Υπήρξε μόνιμος Συνεργάτης, Επιστημονικός Επισκέπτης και Τεχνικός Σύμβουλος για το ΔΝΤ.

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν τα διεθνή μακροοικονομικά, συμπεριλαμβανομένης της νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής στις νομισματικές ενώσεις, τα διεθνή χρηματοοικονομικά, κρίσεις κρατικού και τραπεζικού χρέους, τον δημοσιονομικό φεντεραλισμό, το διεθνές εμπόριο και την αγορά εργασίας.

Οι δημοσιεύσεις του έχουν συμπεριληφθεί, μεταξύ άλλων στα επιστημονικά περιοδικά: *American Economic Review*, *European Economic Review*, *Journal of International Economics*, *Journal of Money, Credit and Banking*, *Journal of Economic Dynamics and Control*, *Foreign Affairs*. Είναι τακτικός συνεργάτης στο voxeu.org, roubini.com, Linkiesta.it, lavoce.info, και αρθρογραφεί σχετικά με τρέχοντα ιταλικά και ευρωπαϊκά θέματα στο blog του "Back of The Envelope Economics". Το 2011 και το 2015, απύθηνε ομιλία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την Ευρωπαϊκή Κρίση Δημόσιου Χρέους και το Ευρωπαϊκό Δημοσιονομικό Πλαίσιο.

Dr. Klaus Schrader

Ο Klaus Schrader γεννήθηκε το 1962 και είναι ανώτερος οικονομολόγος στο Ινστιτούτο Παγκόσμιας Οικονομίας του Κιέιλου. Σπούδασε οικονομικά στο Πανεπιστήμιο της Κοιωνίας, όπου απέκτησε και το διδακτορικό του δίπλωμα. Από το 1988 έχει διατελέσει ερευνητής στο Ινστιτούτο Κιέιλου όπου σήμερα κατέχει τη θέση του αναπληρωτή διευθυντή του Κέντρου Οικονομικής Πολιτικής του Ινστιτούτου. Έχει συμμετάσχει σε πολλά έργα έρευνας και συμβουλευτικής που αφορούν θέματα διαρθρωτικών αλλαγών και οικονομικής πολιτικής.

Είναι συγγραφέας πολλών άρθρων σε περιοδικά και εφημερίδες οικονομικής πολιτικής και έχει συμβάλει σε διάφορα μέσα ενημέρωσης σχετικά με θέματα που αφορούν την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, τη διαδικασία μετασχηματισμού στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, την πολιτική για την αγορά εργασίας και ζητήματα παγκοσμιοποίησης. Η τρέχουσα έρευνά του επικεντρώνεται στη διεθνή ανταγωνιστικότητα των χωρών της ΕΕ, με έμφαση στην Νότια και Ανατολική Ευρώπη. Με τους συν-συγγραφείς David Bencek και Klaus-Friedrich Laaser αναλύει διαρκώς την διαδικασία οικονομικής ανάπτυξης και μεταρρύθμισης στην Ελλάδα από την αρχή της κρίσης.

Μιχάλης Χαλιιάσος

Ο Μιχάλης Χαλιιάσος είναι κάτοχος της Έδρας Μακροοικονομικών και Χρηματοοικονομικών στο Πανεπιστήμιο Goethe της Φρανκφούρτης και Διευθυντής του νεοσύστατου Κέντρου Ερευνών Οικονομικής Πολιτικής (CEPR). Είναι Ερευνητικός Εταίρος του Κέντρου Ερευνών Οικονομικής Πολιτικής (CEPR, Ηνωμένο Βασίλειο) και του ερευνητικού δικτύου NETSPAR (Ολλανδία). Έχει διατελέσει σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για την Έρευνα της Ευρωζώνης σχετικά με τα οικιακά οικονομικά και την κατανάλωση, ξεκινώντας από την ίδρυσή της Ευρωζώνης το 2006. Πρόσφατα διορίστηκε σύμβουλος στην Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ΕΑΚΑΑ) σε θέματα που αφορούν την Προστασία Επενδυτών και την Μόνιμη Επιτροπή Διαμεσοληθτών (IPISC). Έχει διατελέσει επίσης Διευθυντής του Κέντρου Χρηματοοικονομικών Μελετών CFS (2010-2015) και Ιδρυτικός Διευθυντής του SAFE, ένα κέντρο αριστείας πολλών εκατομμυρίων, που χρηματοδοτείται από το κρατίδιο της Έσσης (2013-2015).

Η έρευνά του επικεντρώνεται στα Οικιακά Οικονομικά, όπου έχει υπάρξει πρωτοπόρος του τομέα. Έχει λάβει B.A. από το Πανεπιστήμιο του Cambridge και Ph.D. από το Πανεπιστήμιο του Yale το 1987, υπό την επίβλεψη του Νομπελίστα James Tobin. Πριν την ένταξή του στο Πανεπιστήμιο Goethe της Φρανκφούρτης το 2004, ήταν επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Maryland και στο Πανεπιστήμιο της Κύπρου, και επισκέπτης καθηγητής στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο (EUI) στη Φλωρεντία. Πρόσφατα ολοκλήρωσε την θητεία του στο 11 μέλές Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας (ΕΣΕΤ) όπου παρείχε συμβουλές στην ελληνική κυβέρνηση σχετικά με την χρηματοδότηση και προώθηση της έρευνας και της καινοτομίας (2010-2013).